

Diari d'una jove promesa de la dramàtúrgia contemporània catalana

La revista PAUSA ha tingut l'oportunitat d'accedir al diari personal d'una jove promesa del teatre contemporani català.

Amb el seu consentiment, i sense publicar el seu nom vertader, hem volgut compartir amb els nostres lectors alguns fragments d'aquest testimoni únic.

En aquest número publiquem l'inici del diari on la jove promesa descriu un somni que ha tingut els darrers dies.

14 DE SETEMBRE

4'48 de la matinada. Un somni /revelació m'ha despertat. Sarah Kane?

Començo aquest diari ara. Diari Fragment. Començo avui i no un altre dia perquè vull que l'atzar/

formi part de les meves/
decisiONS.

Començo un diari fragment perquè vull que el fragment fra/gm/ent formi part de les meves/
decisiONS.

Començo un diari des/estructurat. Començo perquè he tingut un somni

ReveladO#Or.

ACOTACIÓ O DIDASCÀLIA DEL MEU SOMNI. Diccionari del Pavis per analitzar els meus somnis. Passo de Freud i de la Gestalt. Only you, Pavis. Tècnica de la Dramatúrgia Contemporània. Sento que la meua vida està plena d'elements dramàtics contemporanis que vull captar. (Nota: Comprar un bitllet econòmic. Berlín. Si no has anat a Berlín no ets ningú.).

El meu cos mort amb un ganivet clavat a l'esquena al hall de l'IT

Personatge principal (A): JO

Acció principal: Algú em vol assassinar. = – JO

Trama: Algú em vol assassinar (amb un ganivet) = – JO + ganivet = – JO

Espai principal: l'IT (Casa meua) . Espais absents/ideals: El TNC i el Lliure. Espai absent/ideal (segona part): TV3. Espais secundaris: La Beckett (Maternitat). Àrea Tangent és l'espai on estrenaran els meus companys de classe (personatges secundaris).

Actant: Un altre autor/a contemporani català en potència, que em vol assassinar.

Motivació interna: "Envidia cochina"

Banda sonora: Albert Pla

Vestuari: Antoni Miró Jeans

Conflicte principal: UN RU/MOR: S'ha a sentit dir pels halls de l'IT que JO sóc la nova promesa del Teatre Català. Ho han dit diverses personalitats importants. Com ara el S.B. o la M.P. També el F.M. (Nota: tinc por al F.M. Ahir em va mirar malament. Vull que el F.M. m'estimi). Top Secret Ja Conegut: He sentit a dir que m'agafaran per al T6 del 2026. I que el 2012 em donaran un assaig obert. Nota: Haig de començar a estalviar. Nota: Abans faré algunes lectures dramatitzades.

El meu cos assassinat al hall de l'IT. Qui ha estat? (Nota: Haig de veure més Hitchcock, ho diuen els dramaturgs de moda). Els actors miren el meu cos nu. Nota: Vull treballar amb actors famosos que facin tele, però que al mateix temps vulguin investigar rotllo físicament. Nota: Haig de llegir Artaud, diuen que és guai. Artaud – aud = ART. (Atar. Rata. Data. Tara. Dau. ATUR. Aaaaaaaaaaaa!)

Què diuen els meus companys de classe davant el meu cos mort? No diuen res! (Nota: Silenci = “lo no dicho”. Sinisterra i Pinter. No s'ha de dir tot. Amagar alguna cosa com ara el tema principal o el ganivet.)

Question: L'assassinat és una activitat o una acció? Pavis! Help! Salva el meu cos nu! La tècnica de la dramaturgia no em deixa a-vança-r. r-r-r-r.

Truquen a la premsa. Fotografies del meu cos nu. Flaix. No sé si vull que la meva foto surti a la revista de teatre alemany contemporani o a Aquí Hay Tomate. Help.

(Nota: Aquest matí he menjat 5 mini donetes blancs. Possible relació amb el somni? Onete/mini/ NET/DON!). Jove promesa del teatre català ha mort!!! Crits. Els teus crits. Els seus crits. Sarah Kane crida. La meva mare crida. Tothom crida. Apareix un cor contemporani dirigit pel dj O.R. Musica electrònica. Una miqueta de caos. Només una miqueta. El meu cos és un fractal. (Nota: Després de Berlín comprar un bitllet a Bs As.)

El somni cada cop es fa més real. Realitat/Ficció. Fractal amb ulleres de pasta. O de sol. Un cuc posteverything.

Important: Es parlarà de mi. Potser estrenen els meus exercicis fets a la classe del S.B. (els hauria de retocar). Els crítics m'han de deixar bé. Seré un mite. (Nota: Diferència entre mite/argument? N.P.I.)

Un ganivet a l'esquena.

Simbologia del meu somni: No puc. No faig servir símbols. Vull ser suggeridor. 2a) Que el públic interpreti. 2b) Ganivet a l'esquena. (espero que sigui un símbol hermètic no ideològic).

Possibles finals (Nota: Amb aquest somni faré l'obra de la meua vida):

Final 1: El meu naixement (flashback bèstia, vull que l'inici sigui el final. Vull capgirar la meua vida. Ja he provat de canviar la meua orientació sexual. Important: explicar-ho en alguna estrena. No, en una festa. No, explicar-ho a algú que ho expliqui. Facilíssim.)

Final 2: Moment del reconeixement: (Èdip! Explicar també que connecto amb la cultura grega. I que m'agrada Berlín i Bs. As. —punts d'inspiració—. Nota: Comprar els bitllets abans no arribi Nadal.). Idea genial: Es veu l'assassí, perquè que ha estat gravat per les càmeres de l'IT: L'assassí era JO. Aquest final és boníssim.

Nota:

NO sé si fer una tragèdia light basada en impros dels actors o un drama sintètic basat en només 10 paraules del diccionari. Agradaré? Vull agradar. Per què vull agradar? A qui? Stop. No preguntis, merda. (Nota: Des que m'he enterat que sóc una nova promesa he començat a sentir una pressió al pit i el dubte m'ha paralytat. No sóc la mateixa persona. Jo escrivia diferent. Ho feia diferent. Diferent. Prou. No preguntis. No.)

Faré servir pantalles de vídeo i micros. SEGURÍSSIM. Faré un videoclip dramaturgic. Tot anirà bé.

Mai faré servir frases subordinades. Mai faré servir un discurs. Mai donaré la meua opinió. Vull estrenar. Vull estrenar. Tinc por potencial

.....

Diàleg possible:

JO (amb micro): Què?/

B (amb xandall): /Què?

(Pausa. Silenci)

B (amb xandall): Sí. (Impros diverses)

JO (amb micro): Ciao.

(Silenci llarg. Pantalla gegant)

B: OK!!!

L'angoixa no em deixa dormir. No trobo els tranquil·lizants.
Quina putada.

Només desitjo tornar a caminar sobre la neu i que ningú, mai
més, em preguntés "què estic fent".